

+++++

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 267. Boyd Raeburn leidde van 1931 tot '39 een Hotel Orchestra, switchte in '39 naar Swing, trok in '44 een vooruitstreven arrangeur aan, Eddie Finkle, die in 1945 werd opgevolgd door de 25 jaar oude New Yorker George Handy. Boyd Raeburn and his Orchestra maakten voor Ben Pollack's platenmerk Jewell in Los Angeles in 1945 en '46 opnamen, waarover zo dadelijk eind '45/begin'46 speelde de band voor transcriptie-platen in LA, en nu eerst een selectie daaruit. Dit is "Tush".

plaat 1

Boyd Raeburn a/h Orchestra: Tush (Welles)
B/7 - 2:48 - Jazz Live BLJ 8007

"Tush" met mogelijk Tommy Allison-trompet en Frank Socolov-tenor-saxofoon - de bezetting van het orkest bij deze opnamen is nogal onduidelijk. In "Concerto for Duke" zitten vier Ellington-themas.

zelfde

Boyd Raeburn a/h Orchestra: Concerto for Duke (Duke Ellington)
B/6 - 3:22 - idem

"Concerto for Duke" met 'Mood indigo', 'C-jam blues', 'Sophisticated lady' en 'It don't mean a thing if it ain't got that swing'. Solist op tenorsaxofoon: Frank Socolov of Ralph Lee. "Amnesia".

zelfde

Boyd Raeburn a/h Orchestra: Amnesia (C.Davis)
B/4 - 2:24 - idem

"Amnesia" met mogelijk Harry Klee-altsaxofoon, Dodo Marmarosa-piano, Tommy Allison-trompet en Dave Barbour-gitaar. De Boyd Raeburn Band had twee vocalisten -zoals in die tijd gebruikelijk - David Allyn voor de herenzang, zangeres was Ginny Powell, de vrouw van Raeburn. U hoort haar in de twee nu volgende stukken, het zal dan extra duidelijk worden dat de Raeburn Band nooit erg populair was, noch live, noch via de plaat, gewoon omdat het voor het grote publiek ^{vaak} om te moeilijke muziek ging. "I can't believe that you're in love with me".

zelfde

Boyd Raeburn a/h Orchestra: I can't believe that you're in love with me (McHugh, Gaskill)
B/5 - 2:08 - idem

Ginny Powell zong "I can't believe that you're in love with me", Dodo Marmarosa-piano, en het citaat van "The peanut vendor" een beetje à la Stan Kenton die zijn arrangement van dit stuk pas bijna twee jaar later opnam. Tot zover de transcriptie-opnamen, van eind '45 en begin '46, we gaan nu weer naar het merk Jewell en geïdentificeerde bezettingen en solisten.

Carl Groen, Ray Linn, Dale Pierce en Nelson Shalladay-trompetten, Hal Smith, Ollie Wilson en Britt Woodman-trombones, de laatste zou van 1951 tot '60 bij Duke Ellington spelen. Harry Klee en Willie Schwartz-alt, Ralph Lee en Guy McReynolds-tenor, Hy Mandel-baritonsaxofoon. Dodo Marmarosa-piano, Dave Barbour-gitaar, Harry Babasin-bas, Jackie Mills-drums. Boyd Raeburn speelde allerlei saxofoons maar soleerde zelden of nooit. Nogmaals zangeres Ginny Powell: "Temptation".

plaat 2 Boyd Raeburn a/h Orchestra: Temptation (Nacio Herb Brown, A. Freed)
1/5 - 2:47 - Savoy SJL 2250

"Temptation" gezongen door Ginny Powell, een hit in die tijd, maar zeker niet deze versie, gearrangeerd door George Handy. Uit dezelfde session nu een compositie van hem. Hij hield van afwijkende titels, denk aan "Tonsilectomy" en "Amnesia" - dit is "Dalvatore Sally".

zelfde Boyd Raeburn a/h Orchestra: Dalvatore Sally (George Handy)
1/6 - 3:03 - idem

Woordgrapje van George Handy met de naam van de Spaanse schilder: "Dalvatore Sally", Ralph Lee-tenorsaxofoon, Dodo Marmarosa-piano. En tot slot nog een derde stuk van die dag. Dit was in 1944 geschreven door Eddie Finckle, later heeft Handy er wat aan gesleuteld. Marmarosa natuurlijk op piano, maar verder minder vaakgehoorde solisten. Tenorsaxofonist Lucky Thompson als gast, uit de band trompettist Ray Linn en trombonist Britt Woodman. Titel: "Boyd meets Stravinsky".

zelfde Boyd Raeburn a/h Orchestra: Boyd meets Stravinsky (Eddie Finckle)
2/1 - 2:51 - idem

"Boyd meets Stravinsky" van Eddie Finckle. Boyd Raeburn and his Orchestra op 2 mei 1946 in Los Angeles voor het merk Jewell. Waarover volgende keer nog één laatste aflevering. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 267, MdR.

NA 100942

0 0 0 0 0

23:50

opn 7.2.85